

Evenimentele finale – Domnul Isus și cei mântuiți

Pentru studiul din săptămâna aceasta, citește: Evrei 8:1-5; Isaia 53:6; Romani 3:24,25; 1 Timotei 2:5; Evrei 9:23; Faptele apostolilor 3:19-21.

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor – despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.” (Faptele apostolilor 3:19-21)

Gândul central: Învățătura biblică despre lucrarea de Mare-Preot a Domnului Hristos în Sanctuarul ceresc, despre a doua Sa venire și despre învierea morților alcătuiesc împreună mesajul speranței pentru cei care și-au pus încrederea în El.

Istoria marii lupte dintre bine și rău a avut multe momente decisive, dar punctul culminant a fost crucea, prin care a fost asigurată înfrângerea și distrugerea finală a lui Satana. De asemenea, profeția biblică vorbește despre „vremea sfârșitului” (Daniel 12:4,9), o perioadă din istoria mântuirii cu o semnificație deosebită din punctul de vedere al relației Domnului cu poporul Său. Evenimentele care vor avea loc în „vremea sfârșitului” sunt numite *escatologice*, adică evenimente „finale”.

În studiul din săptămâna aceasta, ne vom opri asupra a trei evenimente speciale din timpul sfârșitului care au implicații spirituale uriașe: slujirea Domnului Hristos în Sanctuarul ceresc, a doua Sa venire și învierea celor care au murit în credința adevărată.

Punctul fundamental de doctrină numărul 24 afirmă în introducere: „În ceruri, există un sanctuar – adevăratul cort ridicat nu de om, ci de Domnul” (vezi Evrei 8:2). Una dintre premisele biblice fundamentale este existența unui sanctuar ceresc (Psalmii 11:4).

1. Citește Evrei 8:1-5. Care este ideea principală a acestui pasaj?

Aflăm de aici că Sanctuarul pământesc este o copie sau o reproducere a Sanctuarului ceresc; aceasta înseamnă că între cele două există cel puțin o anumită corespondență funcțională. Sanctuarul pământesc ne învață foarte multe lucruri despre cel ceresc; de aceea, indiferent ce însemna el pentru poporul Israel, adevărata lui semnificație se găsea în Sanctuarul ceresc și în ce urma să se întâmple acolo. Modelul pământesc ne învață despre realitățile din Sanctuarul ceresc prin eficacitatea jertfelor și a slujirii preoțești. Slujbele din Sanctuarul pământesc erau mijlocul prin care Dumnezeu le prezenta copiilor Săi principiile mântuirii, fiind o prefigurare a slujirii Domnului Hristos în Sanctuar (Evrei 9:9-15), atât prin moartea Sa, cât și, ulterior, prin mijlocirea din Sanctuarul ceresc.

Slujirea din Sanctuarul pământesc arăta că, deși vărsarea de sânge era necesară (Evrei 9:22) pentru ispășirea păcatului, mai era totuși nevoie de un Preot care să mijlocească între păcătoși și un Dumnezeu sfânt, după aducerea acestui sânge. Slujirea preotului în Sfânta Sfințelor curăța Sanctuarul de păcat și cerea din partea poporului înținare și pocăință. În acest mod era ilustrată judecata ca parte integrantă a lucrării complete de mântuire.

Un alt aspect fascinant este ceea ce se afirmă în Evrei 8:1,2, și anume că scopul pentru care au fost scrise primele 7 capitole din Evrei a fost acela de a îndrepta atenția cititorului spre realitatea Sanctuarului ceresc și spre poziția lui Hristos de Mare-Preot al nostru. Este greu de înțeles cum ar putea cineva să nu observe importanța pe care o acordă cartea Evrei slujirii lui Hristos în Sanctuarul ceresc, ca parte a Planului de Mântuire. Nu avem în acest pasaj niciun indiciu că Sanctuarul din cer și, cu atât mai puțin, slujirea Domnului nostru ar trebui înțelese metaforic sau simbolic. De altfel, versetul 5 arată clar că Sanctuarul pământesc – o clădire reală cu preoți reali și jertfe reale – era numai o „umbră” a realității mijlocirii Domnului în Sanctuarul ceresc.

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Grupa să descrie lucrarea desfășurată de Domnul Hristos după moartea Sa pe cruce până la a doua Sa venire.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei Să simtă dorința de a fi vigilenți și credincioși, ca niște oameni care se așteaptă ca Domnul lor să vină în orice clipă.

La nivel practic: Să Îl urmeze pe Domnul Hristos în Sfânta Sfințelor, unde El mijlocește în favoarea noastră înaintea tronului harului.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Hristos în Sanctuar

- A. În ce sens este lucrarea lui Hristos de Mare-Preot o continuare a lucrării îndeplinite pe cruce? Cu ce două mari evenimente se va încheia lucrarea Sa din Sanctuar?
- B. Cum ne ajută serviciile din Sanctuarul pământesc să explicăm evenimentele care se petrec în cel ceresc?

II. Sentimente: Împăratul vine!

- A. Ce atitudine trebuie să aibă urmașii lui Hristos față de împlinirea semnelor timpului?
- B. De ce amăgiri trebuie să ne ferim?

III. Practic: În Sfânta Sfințelor

- A. Ce fac creștinii în timp ce Hristos, Marele nostru Preot, mijlocește în favoarea noastră înaintea Tatălui?
- B. Ce eveniment urmează să aibă loc după curățirea Templului ceresc și ce trebuie să facă atunci urmașii lui Hristos?

Rezumat: După ce i-a răscumpărat pe copiii Săi prin moartea Sa pe cruce, Hristos mijlocește în favoarea lor în calitate de Mare-Preot. El face curățirea Sanctuarului ceresc și apoi revine pentru a-i lua pe copiii Săi la cer.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: A doua venire a lui Hristos nu este un basm, ci o realitate. Fără ea, credința în Hristos este zadarnică.

Serviciile din sanctuarul pământesc descopereau cele trei etape ale Planului de Mântuire: jertfa înlocuitoare, mijlocirea preoțească și judecata. Biblia ne arată că toate aceste trei etape sunt prezente slujirea Domnului Hristos în favoarea păcătoșilor.

- 2. Citește Isaia 53:6; Romani 3:24,25; 2 Corinteni 5:21. În ce măsură corespunde moartea lui Hristos pe cruce primei etape a Planului de Mântuire (jertfa înlocuitoare)?**
-
-

- 3. Ce spun textele următoare despre Hristos și despre mijlocirea Sa în favoarea păcătoșilor? 1 Timotei 2:5; Evrei 7:25.**
-
-

După cum jertfele arătau spre moartea lui Hristos, tot la fel slujirea preoțească prefigura adevărata slujire a lui Hristos din Sanctuarul ceresc. Mai exact, slujirea neîntreruptă sau zilnică a preoților în Sfânta simboliza accesul permanent la Dumnezeu de care beneficiază păcătosul prin slujirea lui Hristos ca Mijlocitor în Sanctuarul ceresc (Evrei 4:14-16).

- 4. Ce legătură are curățirea lucrurilor din ceruri cu lucrarea preoților din Sanctuarul pământesc în Ziua Ispășirii? Evrei 9:23**
-

Pe fundalul serviciilor din Sanctuarul pământesc, Evrei 9:23 arată în mod clar spre lucrarea de curățire realizată de Hristos în cer. Textul acesta i-a pus în încurcătură pe cercetătorii din toate secolele, deoarece afirmă că lucrurile cerești au fost întinate și aveau nevoie de curățire. Pentru noi, ca adventiști de ziua a șaptea, care credem că lucrarea cerească a lui Hristos în favoarea noastră este alcătuită din două etape, curățirea aceasta este modelul curățirii anuale a Sanctuarului pământesc în Ziua Ispășirii.

Gândește-te la ispășire – la semnificația ei, la modul în care este realizată și la singura Persoană care a putut face ispășire pentru noi. De ce este o veste bună faptul că trăim în „Ziua Ispășirii”?

Obiectivul activității următoare este acela de a motiva credința în a doua venire a Domnului Hristos și în alte evenimente care se vor produce în ultima parte a istoriei planetei noastre. Citiți în grupă următoarea „povestire”. Discutați apoi implicațiile evenimentelor descrise.

Povestire: Când eram tânăr, am devenit membru al bisericii din Tesalonic. Când a venit Pavel în cetatea noastră, mesajul Evangheliei a pus sub semnul întrebării toate sistemele filosofice și religioase cunoscute nouă până atunci. Am renunțat la Platon și L-am primit pe Isus. Am renunțat la idoli și L-am primit ca Împărat al nostru pe Dumnezeu întrupat în Isus. Am primit Cuvântul cu bucurie (1 Tesaloniceni 1:6). Vestea despre credința noastră s-a răspândit pretutindeni (1 Tesaloniceni 1:8). Toți povesteau cum ne-am întors la Dumnezeu cel viu și adevărat și cum așteptam revenirea lui Isus pentru întemeierea Împărăției Sale (1 Tesaloniceni 1:9,10). Dar, cum se întâmplă de multe ori, biserica noastră nu a avut o viață liniștită. Satana ne făcea probleme. El i-a făcut pe unii sfinți să se îndoiască și să conteste adevărul.

Unul dintre marile adevăruri pe care ni le-a prezentat Pavel a fost acela că Isus, Cel care a venit și a murit pentru păcatele noastre, este în ceruri și va veni a doua oară pentru a ne lua acasă. Am trăit cu această speranță minunată. Dar Satana era activ și semăna semințele îndoielii. Câțiva membri mai în vârstă au trecut la odihnă și ceilalți au început să se întrebe: Este oare adevărat că Domnul Isus va mai reveni? Ce se va întâmpla cu cei care au murit deja, fără să fi văzut revenirea Sa? Îndoiala ne distrugea credința. Toți am început să fim îngrijorați, dar Pavel ne-a scris o frumoasă epistolă potrivită pentru situația noastră. El ne-a dat următoarea asigurare: „Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh” (1 Tesaloniceni 4:16-18). Eu sunt încă în viață, dar sunt pregătit să mor purtând această speranță în suflet.

Întrebări:

1. Te-ai îndoit vreodată de revenirea Domnului Isus? Dacă da, de ce? Dacă nu, de ce nu?

2. Au trecut aproximativ două mii de ani din momentul în care Pavel a scris aceste cuvinte. Ce ne determină să credem că ele mai sunt încă demne de încredere?

5. Ce legătură este între ștergerea păcatelor amintită în Faptele 3:19-21 și curățirea Sanctuarului despre care am studiat ieri?

Deși poate că nu cunoștea „vremurile sau soroacele” (Faptele 1:7), Petru amintește în Faptele 2:14-21 despre profeția lui Ioel, arătând că ea s-a împlinit în vremea lui. În concepția sa despre profeție, pare evident faptul că „vorbind sub inspirație și, exprimând, de aceea, idei care depășesc înțelegerea sa limitată, Petru face o scurtă referire la două mari evenimente care vor avea loc în ultimele zile ale pământului – (1) revărsarea puternică a Duhului lui Dumnezeu și (2) ștergerea definitivă a păcatelor celor neprihăniți – și care sunt legate de un al treilea eveniment culminant, a doua venire a lui Hristos.” (*Comentariul biblic AZS*, vol. 6, pag. 160)

Biserica primară era convinsă atât de a doua venire a lui Hristos, cât și de făgăduința unui cer și a unui pământ nou (2 Petru 3:13). Prima Sa venire oferea rațiunea teologică pentru cea de a doua venire. În ceea ce ne privește, prima venire ar fi fost inutilă dacă nu ar exista a doua venire. Procesul de rezolvare a problemei păcatului a început cu jertfa Sa pe cruce, a continuat prin curățirea Sanctuarului și se va încheia atunci când El Se va arăta „a doua oară ... ca să aducă mântuirea” (Evrei 9:26,28). Fără a doua venire și învierea care o însoțește, ce valoare ar mai avea mântuirea pentru noi? (Vezi 1 Tesaloniceni 4:16-18.) Niciuna!

Din punctul de vedere al destinului muritorilor, a doua venire a lui Hristos va marca încheierea mării lupte. Știind că i se apropie sfârșitul, Satana se străduiește să-i amăgească pe oameni, să-i ducă în rătăcire pe cât mai mulți. Știm că, „pe măsură ce a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos se apropie, agenții satanici sunt puși în mișcare. Satana va apărea nu numai ca ființă omenească, ci Îl va imita și pe Isus Hristos, iar lumea care a respins adevărul îl va primi ca pe Domnul domnilor și Împăratul împăraților.” (Ellen G. White, *Evenimentele ultimelor zile*, pag. 168, 169) De asemenea, noi știm că venirea lui Hristos va fi un eveniment literal, personal și vizibil care va afecta întreaga planetă, punând capăt păcatului, suferinței, nefericirii, dezamăgirii și morții.

Privește la planeta noastră. În ce măsură am reușit noi, oamenii, să facem din ea o lume mai bună? Este adevărat că suntem datori să îi ajutăm pe cei mai puțin privilegiați decât noi și pe cei suferinzi și nevoiași. Dar de ce nu trebuie să uităm niciodată că există o singură cale de rezolvare definitivă a problemelor lumii noastre?

2. APROFUNDEAZĂ!

În Ioan 14:1-3 se găsește una dintre cele mai frumoase făgăduințe date de Domnul Isus ucenicilor Săi. În momentul acela, ucenicii erau mâhniți din cauza despărțirii de Isus, dar Mântuitorul nu i-a lăsat fără mângâiere. Amintim aici două motive pentru care asigurarea Sa este încurajatoare: în primul rând, Isus va transforma moartea într-un instrument al biruinței și Se va înălța victorios asupra păcatului; în al doilea rând, Isus Se va înălța la Tatăl și Se va întoarce pentru a-i lua pe ucenici cu Sine. Studiul de astăzi se ocupă de cel de-al doilea motiv. Este important ca discuțiile și studiul pe grupe să contribuie la reînnoirea credinței noastre.

Comentariu: Niciun alt fondator al unei religii și niciun filosof nu le-a dat adepților lui o asigurare atât de semnificativă și de importantă cum este cea dată de Isus ucenicilor Săi. „Mă duc” la Tatăl Meu, le-a spus El, iar apoi i-a asigurat: „Mă voi întoarce” (Ioan 14:1-3). Perioada dintre înălțarea Sa la cer și revenirea Sa este cunoscută sub numele de timpul sfârșitului. Săptămâna aceasta, vom studia trei dintre evenimentele sfârșitului: slujirea Domnului Isus în Sanctuarul din cer, a doua Sa venire și învierea sfinților.

I. Evenimentele zilelor din urmă: Sanctuarul ceresc

(Citește împreună cu grupa Evrei 7:22-28.)

Crucea este soluția definitivă la problema păcatului, fiindcă Isus „a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna” (Romani 6:10). Nu mai este nevoie de o altă jertfă. După ce S-a adus pe Sine ca jertfă „o dată pentru totdeauna”, El a intrat în Sanctuarul ceresc pentru a îndeplini lucrarea de mijlocire (Evrei 7:22-28). Cartea Evrei ne arată că Sanctuarul pământesc este o copie după cel ceresc (Evrei 8:5; 9:23-26). El ne-a arătat ceremoniile (jertfele zilnice, lucrarea preotului, ocaziile anuale de judecată) care trebuiau îndeplinite pentru îndepărtarea păcatului, vorbindu-ne astfel despre gravitatea acestuia și despre prețul mântuirii. Toate acestea erau o umbră a realității cerești (Evrei 8:5). Realitatea cerească este lucrarea îndeplinită de Domnul Hristos pentru noi în Sanctuarul de sus (Evrei 9:9-15), „după ce a adus o singură jertfă pentru păcate”, pe cruce (Evrei 10:12). În momentul în care lucrarea Sa în cer și curățirea Sanctuarului (simbolizată prin Ziua Ispășirii, sărbătorită o dată pe an) vor lua sfârșit, El va veni pe pământ „a doua oară” pentru a-i lua pe copiii Săi acasă (Evrei 9:28).

6. Ce mesaj descoperim în 1 Tesaloniceni 5:1-11? De ce este el relevant pentru noi astăzi, în timpul pe care îl trăim? Cum putem aplica acest pasaj la viața noastră de zi cu zi?

O idee care reiese clar din acest pasaj este speranța pe care ar trebui să o aibă fiecare creștin așteptător al revenirii Domnului Hristos. Noi trebuie să fim treji și să veghem pentru ca ziua aceea să nu fie pentru noi ca venirea unui hoț noaptea. În același timp însă, trebuie să fim plini de credință, de dragoste și de speranță, fiindcă „fie că veghem, fie că dormim” (adică fie că murim înaintea de revenirea Sa, fie că suntem în viață la revenirea Sa), avem făgăduința vieții veșnice împreună cu El.

În timpul nostru, când sunt semne pretutindeni, trebuie să fim atenți cum le interpretăm și cum le înțelegem. Prea adesea atenția noastră este absorbită de evenimente care produc agitație, ne zguduie și ne dau un simțământ de anticipare, pentru ca apoi să se dovedească a nu fi fost nimic deosebit. După astfel de evenimente, membrii sunt iritați, dezamăgiți și chiar plini de îndoieli. Trebuie să fim vigilenți, dar trebuie să fim și precauți, înțelepți și smeriți atunci când încercăm să înțelegem și să interpretăm semnele timpului (vezi Matei 16:1-4).

7. Care este scopul „semnelor timpului”, potrivit cu Ioan 13:19 și 14:29?

Profețiile despre timpul sfârșitului nu au fost făcute pentru a satisface curiozitatea credincioșilor, ci pentru a-i încuraja să vegheze neîncetat (Matei 24:32-44). În așteptarea revenirii Domnului, trebuie să ținem ochii larg deschiși, trebuie să știm ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre evenimentele finale; lucrul acesta este deosebit de important, fiindcă există în sânul creștinismului foarte multe concepții greșite despre semnele timpului.

Cum putem menține echilibrul între așteptarea cu nerăbdare a revenirii Domnului și refuzul de a vedea în fiecare știre un semn al sfârșitului? Cum putem evita atitudinea de banalizare pe de o parte, iar pe de alta, fanatismul?

De discutat: Ce legătură există între Sanctuarul pământesc și cel ceresc? Cum ne arată Sanctuarul pământesc cât de grav e păcatul? În ce aspecte este Sanctuarul pământesc un simbol al celui ceresc?

II. Evenimentele finale: Revenirea Domnului Isus

(Citește împreună cu grupa Matei 24:5-7 și 25:37-39.)

Făgăduința Domnului Hristos, „Mă voi întoarce” (Ioan 14:3), ne arată că avem de-a face cu două venitiri distincte. Cartea Evrei subliniază clar această distincție: „Tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă” (Evrei 9:28). El va veni a doua oară nu pentru a face ispășire pentru păcat, ci pentru a-i lua în Împărăția Sa veșnică pe cei care L-au așteptat.

În predica de pe Muntele Măslinilor (Matei 24, Marcu 13, Luca 21), Domnul prezintă a doua venire din punctul de vedere al străngerii în Împărăția lui Dumnezeu a tuturor ucenicilor Săi de pe tot globul (Marcu 13:27). Din acest punct de vedere, revenirea Sa este o ocazie de „seceriș” (Marcu 4:29, Apocalipsa 14:15). Ea va fi anunțată de mai multe semne: hristoși mincinoși (Matei 24:5), războaie și vești de războaie (vers. 6,7), foamete și cutremure (vers. 7) și proclamarea Evangheliei în întreaga lume (vers. 14). Cu puțin timp înainte de venirea Sa va exista o perioadă de mare strâmtorare (vers. 21), dar și de apatie și declin spiritual (Matei 25:37-39; Luca 17:28-30). Semnele acestea nu ne-au fost descoperite ca să alcătuim un tabel cronologic și să aflăm data venirii Sale, ci ne-au fost date ca să fim pregătiți permanent pentru venirea Sa. Atitudinea creștinului față de făgăduința revenirii este aceea de vigilență și de pregătire.

De discutat: Care este scopul revenirii lui Isus? Prin ce se deosebește de prima venire? Ce semne ale revenirii Sale observăm în biserică și în lume? Cum ne ajută ele să ne pregătim pentru acest eveniment?

III. Evenimentele finale: Învierea sfinților

(Citește împreună cu grupa 1 Tesaloniceni 4:16,17.)

Când le moare cineva drag, creștinii nu se întristează „ca ceilalți, care n-au nădejde” (1 Tesaloniceni 4:13). Pentru Platon moartea însemna eliberarea de durerea și de stricăciunea vieții și intrarea într-o viață nouă. Seneca făcea apel la stăpânire de sine în fața morții. Pentru un hindus, moartea înseamnă posibilitatea reîncarnării. Pentru creștin, ea este cu totul altceva. Durerea morții trebuie să fie privită din perspectiva speranței creștine, iar speranța aceasta este ancorată în certitudinea că „întâi vor

În Noul Testament, unul dintre evenimentele legate de a doua venire a Domnului Hristos este învierea celor care au murit cu credință în El. Din punctul de vedere al credincioșilor, învierea este evenimentul cel mai important al revenirii, întrucât la momentul acela cei mai mulți urmași ai lui Hristos se vor afla în mormânt.

8. Ce ne spun textele următoare despre învierea morților care va avea loc la revenirea Domnului Hristos?

1 Tesaloniceni 4:13-16 _____

1 Corinteni 15:13-25 _____

Romani 8:11 _____

Filipeni 3:20,21 _____

Biblia ne învață că la înviere „trupul” este readus la viață. Cu alte cuvinte, învierea biblică este o înviere *trupească*. Adevărul acesta devine și mai clar dacă ne gândim la faptul că mormântul în care a fost așezat trupul lui Hristos a rămas gol după învierea Sa. Trupul Său mort nu a rămas acolo. Învierea noastră este un fapt tot atât de cert ca și învierea Sa.

9. Dacă învierea înseamnă distrugerea puterii morții, atunci cum explicăm pe baza acestui fapt motivul pentru care nu putem avea parte de înviere decât dacă suntem „în Hristos”? 2 Timotei 1:8-10

Secretul nemuririi nu va fi descoperit prin intermediul cercetărilor științifice. Puterea morții a fost deja distrusă prin moartea și învierea lui Hristos (Romani 6:9); în baza acestui fapt, El poate să le ofere nemurirea celor care devin părtași prin botez la moartea și învierea Sa (Romani 6:23). De asemenea, Biblia ne arată clar că darul nemuririi nu le este oferit credincioșilor la moarte, ci cu ocazia revenirii lui Isus, „la cea din urmă trâmbiță” (1 Corinteni 15:51-54).

„Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi” (Ioan 11:25). Ce poți face pentru a te bucura mai mult de speranța pe care ne-o transmit aceste cuvinte rostite de Isus? Ce ne-am face fără această speranță?

învia cei morți în Hristos” (1 Tesaloniceni 4:16). Acesta este răspunsul creștinului la problema morții.

Dar când vor învia cei morți în Hristos? Răspunsul lui Pavel e clar: „Căci Însuși Domnul ... Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei, în nori, ca să *întâmpinăm* pe Domnul în văzduh și, astfel, vom fi totdeauna cu Domnul” (1 Tesaloniceni 4:16,17). Cuvântul grecesc *apan-teesin*, tradus cu „să întâmpinăm”, este plin de semnificații; el era utilizat cu referire la întoarcerea triumfătoare a unui erou. Cel mai mare Erou al tuturor timpurilor, Împăratul împăraților, Suveranul universului va reveni, iar supușii Săi Îl vor întâmpina în văzduh. Isus Hristos, Suveranul lumii, Domnul cerului și al pământului, vine să-I ia pe cei ce sunt ai Săi. Aceasta este „fericita noastră nădejde” (Tit 2:13).

De discutat: Când vor învia cei morți în Hristos, potrivit Scripturii? Cum ne ajută cunoașterea sensului cuvântului grecesc din 1 Tesaloniceni 4:16,17, tradus cu „să întâmpinăm”, să înțelegem mai bine cum va fi a doua venire a Domnului Isus?

3. APLICĂ!

Studiul acesta abordează mai multe adevăruri specifice credinței adventiștilor de ziua a șaptea. Subliniază în grupă importanța acestor adevăruri legate de evenimentele finale.

Întrebări aplicative

1. Cum demonstrăm că, dacă a doua venire a lui Isus ar fi o amăgire, atunci credința noastră ar fi zadarnică?
2. Ce înseamnă pentru tine a doua venire? Poți povesti o situație în care adevărul acesta a fost o binecuvântare pentru tine?

4. ILUSTREAZĂ!

Asigură-te că membrii grupei înțeleg faptul că, dacă nu ar exista a doua venire a Domnului Hristos, prima Sa venire nu ar avea niciun sens, întrucât răul și păcatul ar continua să existe. Crucea a asigurat victoria decisivă asupra celui rău. Momentul decisiv al bătăliei a fost biruința obținută la cruce și învierea.

Activitate: Cere-le membrilor grupei să citească următoarele pasaje și să spună ce înseamnă pentru ei: Romani 13:13; 1 Corinteni 11:26; 15:54,55; Filipeni 3:20,21; 1 Tesaloniceni 5:6; 1 Petru 1:3,5; 4:7; 2 Petru 3:12.

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului, în Sanctuarul de sus, este tot atât de importantă pentru Planul de Mântuire ca moartea Sa pe cruce. Prin moartea Sa, El a început acea lucrare pe care, după înviere, S-a înălțat să o încheie în ceruri. Trebuie să intrăm prin credință dincolo de perdeă «unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător» (Evrei 6:20). Acolo se reflectă lumina de la crucea de pe Calvar. Acolo putem avea o înțelegere mai clară a tainelor mântuirii. Mântuirea omului a fost adusă la îndeplinire cu un preț infinit pentru Cer.” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, pag. 489)

„Pentru cel credincios, Hristos este Învierea și Viața. Prin Mântuitorul nostru, s-a recăstătigat viața care se pierduse prin păcat, deoarece El are viață în Sine pentru a-l învia pe acela pe care El voiește. El este investit cu dreptul de a da nemurire. Viața pe care Și-a dat-o în trup omenesc, o ia din nou și o dă omenirii.” (Idem, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 786, 787)

Întrebări pentru discuție

1. S-a afirmat că „existența unui sanctuar în cer era teologia standard printre teologii puritani”. Este ușor de înțeles motivul pentru care lucrarea de mijlocire a lui Hristos trebuie considerată o doctrină foarte importantă. În definitiv, o mare parte a Vechiului Testament are în centru Sanctuarul. Aceeași situație o întâlnim și în Noul Testament! Ce înțelegem de aici despre importanța acestei doctrine?
2. Meditează la Evrei 9:23, un text care i-a pus în încurcătură pe cercetătorii Bibliei din toate secolele, pentru că nu puteau înțelege cum este posibil ca lucrurile cerești să aibă nevoie de curățire. Și noi, adventiștii de ziua a șaptea, avem încă multe de învățat. Cum ne ajută Daniel 8:14 să înțelegem mai bine acest concept important?
3. Învierea lui Hristos este absolut esențială pentru credința creștină. Fără ea nu am avea nimic. Citește 1 Corinteni 15:1-6. Observă cum încearcă Pavel să îi convingă pe cititorii săi că învierea lui Hristos este o realitate. Observă în special versetul 6. Ce ne spune el aici? De ce subliniază el faptul că mulți oameni cărora li S-a arătat Hristos erau încă în viață în momentul acela? Cu alte cuvinte, el spune: „Nu e nevoie să mă credeți pe mine. Puteți să întrebați sutele de oameni care L-au văzut cu ochii lor!” O persoană nesigură de învățăturile pe care le prezintă nu ar putea folosi un astfel de argument. Ce alte dovezi biblice ne pot întări convingerea că învierea lui Hristos a fost reală?

Liberă cu adevărat!

Esther (nu este numele real) a trecut ilegal granița dintre Coreea de Nord și China. Nu se putea considera cu totul liberă – dacă o prindeau, o trimiteau înapoi și urma să fie condamnată ori la închisoare, ori la moarte. În China, cunoscuse o adventistă cu care s-a împrietenit. Ea s-a oferit să o găzduiască și i-a vorbit despre Isus.

Într-o zi, Esther a fost oprită pe stradă de poliție. Fiindcă nu avea acte, a fost arestată și trimisă într-o închisoare din Coreea de Nord. „Doamne, de ce ai îngăduit acest necaz?” Îl întreba ea pe Dumnezeu în rugăciune. Închisoarea era împrejmuită cu un zid înalt și porțile erau de fier. Deținuții erau bine păziți. Nu exista posibilitate de evadare.

Într-o zi rece și ploioasă, Esther aștepta zgribulită la rând, la toaletă. Gardianul fusese chemat în altă parte. Deodată, Esther a simțit cum o mână nevăzută o împinge spre zidul închisorii unde erau niște saci de ciment așezați parcă sub formă de scară. S-a cățărat pe zid în grabă și a fugit în satul din apropiere. S-a ascuns într-o clădire mică și a rămas acolo tremurând de frig. La un moment dat, a auzit glasurile gardienilor care o căutau. „Doamne Isuse, ajută-mă!” s-a rugat ea cu ardoare. Gardienii au căutat-o în fiecare casă, dar n-au intrat în ascunzătoarea ei. Într-un târziu, au renunțat. Dar ploaia s-a transformat în zăpadă și ea nu mai putea rămâne acolo. A ieșit din sat, înaintând prin zăpada tot mai mare. S-a rugat din nou: „Doamne, Te rog, arată-mi drumul!” Atunci a văzut o lumină care îi arăta cărarea și a pornit imediat pe ea. Mergea înapoi, spre China.

Esther a mers pe jos două luni, traversând un deșert și strecurându-se printre garduri din sârmă ghimpată. Țărani miloși i-au oferit adăpost. A reușit să ajungă în China și a mers la ambasada Coreei de Sud unde i s-a oferit azil. Apoi, Esther a ajuns în Coreea de Sud unde s-a întâlnit cu sora Park, o adventistă în vârstă care îi ajuta pe refugiații nord-coreeni. Sora Park este ca Tabita din vremea apostolilor. Ea îi ajută pe refugiați, le oferă hrană, îmbrăcăminte și adăpost până când ei reușesc să se întrețină singuri. Dar, mai important, sora Park îi conduce pe oameni la Isus.

„Dumnezeu m-a eliberat!” spune Esther. „Acum, prin dragostea Sa și a copiilor Săi care m-au ajutat, sunt liberă!”

Darurile pentru misiune îi vor ajuta pe oamenii care trec prin situații asemănătoare să își găsească libertatea și credința în Isus.

OCTOMBRIE

1. L. Apocalipsa 2:25
2. M. Apocalipsa 2:22
3. M. Apocalipsa 3:2
4. J. Apocalipsa 3:3
5. V. Apocalipsa 3:4
a. s. B. 18:49; CT. 18:41; IS. 18:43; MS. 18:56;
SM. 19:05; DJ. 19:01; AR. 19:08
6. S. Apocalipsa 3:8
a. s. B. 18:47; CT. 18:39; IS. 18:41; MS. 18:54;
SM. 19:03; DJ. 18:59; AR. 19:06
7. D. Apocalipsa 3:11
8. L. Apocalipsa 3:10
9. M. Apocalipsa 3:16
10. M. Apocalipsa 3:17,18
11. J. Apocalipsa 3:20
12. V. Apocalipsa 3:21
a. s. B. 18:37; CT. 18:29; IS. 18:30; MS. 18:43;
SM. 18:53; DJ. 18:49; AR. 18:55
13. S. Apocalipsa 4:11
a. s. B. 18:35; CT. 18:27; IS. 18:28; MS. 18:41;
SM. 18:51; DJ. 18:47; AR. 18:53
14. D. Apocalipsa 12:17
15. L. 1 Corinteni 1:7
16. M. Luca 10:33
17. M. Ieremia 30:17
18. J. Apocalipsa 13:8
19. V. Isaia 61:6
a. s. B. 18:25; CT. 18:17; IS. 18:17; MS. 18:30;
SM. 18:41; DJ. 18:37; AR. 18:42
20. S. Matei 13:16
a. s. B. 18:24; CT. 18:16; IS. 18:15; MS. 18:29;
SM. 18:40; DJ. 18:36; AR. 18:41
21. D. Efeseni 1:18
22. L. 1 Corinteni 15:54
23. M. Psalmii 119:50
24. M. Ezechiel 20:20
25. J. 2 Corinteni 6:11
26. V. 1 Ioan 3:16
a. s. B. 18:14; CT. 18:06; IS. 18:05; MS. 18:19;
SM. 18:30; DJ. 18:26; AR. 18:31
27. S. Efeseni 1:3
a. s. B. 18:13; CT. 18:05; IS. 18:03; MS. 18:17;
SM. 18:29; DJ. 18:25; AR. 18:29
28. D. Ioan 17:3
29. L. Psalmii 104:34
30. M. Iacov 1:5
31. M. Apocalipsa 17:14

NOIEMBRIE

1. J. Ioan 18:37
2. V. Proverbele 3:9
a. s. B. 17:04; CT. 16:56; IS. 16:54; MS. 17:08;
SM. 17:20; DJ. 17:16; AR. 17:20
3. S. Psalmii 55:17
a. s. B. 17:03; CT. 16:55; IS. 16:52; MS. 17:07;
SM. 17:19; DJ. 17:15; AR. 17:19
4. D. Geneza 18:14
5. L. Galateni 6:9
6. M. Coloseni 3:10
7. M. 2 Corinteni 4:16
8. J. Ioel 2:28
9. V. Iov 35:10
a. s. B. 16:56; CT. 16:48; IS. 16:44; MS. 16:59;
SM. 17:12; DJ. 17:08; AR. 17:11
10. S. Psalmii 143:1
a. s. B. 16:54; CT. 16:46; IS. 16:43; MS. 16:57;
SM. 17:10; DJ. 17:06; AR. 17:03
11. D. Isaia 43:2
12. L. Ioan 3:8
13. M. Psalmii 68:35
14. M. Ioan 14:27
15. J. Deuteronomul 32:4
16. V. Ioan 15:11
a. s. B. 16:48; CT. 16:40; IS. 16:36; MS. 16:51;
SM. 17:04; DJ. 17:00; AR. 17:03
17. S. Coloseni 3:2
a. s. B. 16:47; CT. 16:39; IS. 16:35; MS. 16:50;
SM. 17:03; DJ. 16:59; AR. 17:02
18. D. Isaia 43:18,19
19. L. 1 Corinteni 13:8
20. M. Efeseni 4:32
21. M. 2 Tesaloniceni 1:10
22. J. Filipeni 3:17
23. V. Proverbele 10:22
a. s. B. 16:43; CT. 16:35; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 16:59; DJ. 16:55; AR. 16:57
24. S. Psalmii 95:2
a. s. B. 16:42; CT. 16:34; IS. 16:29; MS. 16:44;
SM. 16:58; DJ. 16:54; AR. 16:56
25. D. Proverbele 25:11
26. L. Evrei 10:19
27. M. Galateni 3:13
28. M. Ieremia 33:6
29. J. Isaia 65:23
30. V. Psalmii 69:5
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:25; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52

DECEMBRIE

1. S. Proverbele 23:7
a. s. B. 16:39; CT. 16:31; IS. 16:24; MS. 16:40;
SM. 16:55; DJ. 16:51; AR. 16:52
2. D. Psalmii 61:3
3. L. Ioan 15:9
4. M. 1 Ioan 4:11
5. M. Deuteronomul 8:18
6. J. Matei 16:3
7. V. Matei 16:18
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:23; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
8. S. Apocalipsa 10:11
a. s. B. 16:37; CT. 16:29; IS. 16:22; MS. 16:38;
SM. 16:53; DJ. 16:49; AR. 16:50
9. D. Evrei 10:37
10. L. Efeseni 3:14,15
11. M. Matei 24:44
12. M. Matei 24:24
13. J. Apocalipsa 22:17
14. V. Psalmii 91:4
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
15. S. Romani 8:25
a. s. B. 16:38; CT. 16:30; IS. 16:23; MS. 16:39;
SM. 16:54; DJ. 16:50; AR. 16:51
16. D. Psalmii 17:15
17. L. Psalmii 16:11
18. M. Ioan 10:27
19. M. Luca 2:12
20. J. Matei 1:21
21. V. Efeseni 6:10
a. s. B. 16:40; CT. 16:32; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:56; DJ. 16:52; AR. 16:53
22. S. Luca 2:14
a. s. B. 16:41; CT. 16:33; IS. 16:25; MS. 16:41;
SM. 16:57; DJ. 16:53; AR. 16:53
23. D. Luca 2:10
24. L. Matei 2:11
25. M. Luca 1:28
26. M. Luca 2:14
27. J. Ioan 1:14
28. V. Daniel 10:17
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:29; MS. 16:45;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:57
29. S. Matei 7:20
a. s. B. 16:45; CT. 16:37; IS. 16:30; MS. 16:46;
SM. 17:01; DJ. 16:57; AR. 16:58
30. D. 2 Cronici 25:8
31. L. 1 Tes. 5:16,17